

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010212
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6221010212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. apríla 2024, konajúc o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. VK-10T/57/2021 zo dňa 06. 12. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp.zn. VK-10T/57/2021 zo dňa 06.12.2023 vo výrok o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX, podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 44 (štyridsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa r u š í výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/90/2020, zo dňa 25.02.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/58/2021 zo dňa 01.03.2022, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec, sp. zn. VK-10T/57/2021 zo dňa 06. 12. 2023 bol obž. A. B. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

v presne nezistenom čase, od presne nezistenej doby, najmenej od roku 2017 do 18.02.2020 s výnimkou obdobia od 19.03.2017 do 18.09.2017, kedy vykonával trest odňatia slobody v UVTOS Želiezovce, obdobia: od 02.01.2019 do 10.01.2019 kedy vykonával trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica: v byte na C. D. E. X F. F. B. a inde spôsobil svojím mal. deťom G. G.. nar. XX.XX.XXXX a mal. H. G., nar. XX.XX.XXXX, psychické a fyzické utrpenie bitím

a údermi a to tak, že maloleté deti opakovane bil rukou po tele, opakovane ich bezdôvodne udieral opaskom, keď sa hrali, vulgárne im nadával a vyvolával v nich strach hrozbou bitky, mal. H. G., nar. XX.XX.XXXX v kúpeľni bytu na ul.: D. XXX F. B. opakovane vložil do vaničky so studenou vodou a nedovolil mu odtiaľ vyjsť, pričom ho počas toho ako musel zotrvať vo vaničke bil, presne nezisteného dňa v období od roku 2017 do septembra 2019 v bytovom dome na ul. D. X F. F. B. potom, čo maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX vyviedol na chodbu bytového domu kopol nohou maloletého H. G. ho do oblasti hlavy, následkom čoho maloletý upadol do bezvedomia a následne ho doniesol do bytu, čím svojich správaním ohrozil ich psychické a fyzické zdravie a v dôsledku jeho konania voči mal. G. G. nar. XX.XX.XXXX trpí známkami neuroticizmu prejavujúcimi sa v nesústredenosti, negatívnom sebahodnotení, pociťovaní trápenia a starostí, disharmonickým vývinom ako reakciou na otcovo neprimerané agresívne správanie v rodine a známkami adaptačných porúch, hlavne intrapsychickým napätím, pocitom nedostačivosti a neadekvátnosti a mal. Z. Z. trpí duševnou poruchou - zmiešané poruchy i správania a emócií v detstve, na ktorej spustení sa konanie obvineného mohlo podieľať ako jeden i zo spolupôsobiacich faktorov a v dôsledku jeho konania voči mal. H. G., nar. XX.XX.XXXX trpí disharmonickým vývinom, destabilizovaným psychickým stavom, známkami neurotického prežívania a subdepresívneho ladenia ako suicidálnymi myšlienkami, negatívnym sebahodnotením, sústavným pociťovaním starostí a trápenia, známkami adaptačných porúch ako intrapsychické napätie, pocity insuficiencie a inadekvátnosti, pričom následky evidentne traumatizujúcich zážitkov sa môžu u mal. prejavovať vo forme pretrvávania neurotického prežívania a depresivity a prevzatia poruchových vzorcov správania, kde bez odbornej pomoci môže u mal. dôjsť k deformovaniu jeho psycho-sexuálneho vývinu, a nakoľko mal. detí G. G., nar. XX.XX.XXXX, mal. H. G., nar. XX.XX.XXXX, vyrastali v nevhodnom sociálnom prostredí, boli vystavené násilnostiam verbálnym aj fyzickým, ich vývin bol negatívne ovplyvnený a pokiaľ by deti zostali naďalej v spoločnej domácnosti v starostlivosti otca, mohlo by dôjsť k vážnemu psychickému a fyzickému narušeniu ich vývoja.

Za toto konanie ho Okresný súd Lučenec odsúdil podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) a m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/90/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/58/2021, ktorým bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 12 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Okresný súd v podstate svoje rozhodnutie, ktoré je už druhé v uvedenej trestnej veci, odôvodnil tým, že neuveril obrane obžalovaného, že sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ale považuje za preukázané, že týral blízke osoby a v tomto smere podrobne rozviedol, ktoré okolnosti ho viedli k takémuto záveru na 11., resp. 12. strane svojho odôvodnenia rozsudku.

Okresný súd mu však za toto konanie uložil trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu za použitia ust. § 39 ods. 1, 3 Tr. zák., kde poukázal najmä na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, ktorú skutočnosť odôvodnil okresný súd podrobne na strane 12. svojho odôvodnenia rozsudku.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie jednak okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši, ako aj samotný obžalovaný cestou svojho obhajcu.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v prípade, ak bolo preukázané týranie vo vzťahu k obidvom maloletým deťom a to G. ako aj H., tak podľa názoru prokurátora sa obžalovaný dopúšťal nepriameho psychického týrania aj vo vzťahu k maloletému B. a maloletej A.. Tým pádom mal okresný súd kvalifikovať konanie obžalovaného ako na viacerých osobách. Ďalej prokurátor poukázal v odôvodnení odvolania, že maloletá G. trpí duševnou poruchou, zmiešanými poruchami správania a emócií, na ktorej spustení sa konanie obžalovaného mohlo podieľať ako jeden z faktorov a maloletý H. trpí podľa znalca disharmonickým vývinom, destabilizovaným psychickým stavom, so známkami neurotického prežívania. Okresný súd vyššie uvedené skutočnosti a dôkazy nesprávne vyhodnotil, následne čoho skutok nesprávne právne posúdil a potom neodsúdil obžalovaného tak, ako to navrhovala

obžaloba a to podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), c) a ods. 3 písm. d) Tr. zák., pričom pri takejto trestnej kvalifikácii by bola sadzba pre uloženie trestu na 7 až 15 rokov a tým, že okresný súd skutok právne prekvalifikoval, bol obžalovanému uložený neprimerane mierny trest. Taktiež prokurátor v odvolaní uvádza, že použitie ust. § 39 Tr. zák. nebolo správne, pretože nevzhladol prokurátor také okolnosti prípadu, resp. pomery páchatela, ktoré by aplikovanie tohto ustanovenia odôvodňovalo.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je preto prokuratúra toho názoru, že uložený trest obžalovanému je neprimerane mierny, taktiež nie je správna právna kvalifikácia a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Naopak obhajca obžalovaného za obžalovaného v podanom odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nedôvodný, nakoľko tento vychádzal len z výpovedí svedkov, ktorí svoje pôvodné výpovede následne aj negovali. Podľa obhajoby neexistuje žiadny priamy dôkaz o tom, že k uvedeným skutkom naozaj aj došlo. Má za to, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s dôkaznou situáciou a v danej veci absentuje aj jednoznačná istota zákonnosti s kombináciou zásady in dubio pro reo, keď súd nedokázal odstrániť pochybnosti. V takom prípade mal rozhodnúť v prospech obžalovaného, čo súd neurobil. Ďalej obhajca poukázal aj na výpovede svedkov, z ktorých nie je možné preukázať skutočnosť, že sa skutok stal a preto navrhol, aby napadnutý rozsudok odvolací súd ako nezákonný zrušil a v konečnom dôsledku obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Okrem písomného odvolania obžalovaného sa obhajca za obžalovaného písomne vyjadril aj k odvolaniu okresného prokurátora, kde uviedol, že s takýmto odvolaním prokurátora sa nestotožňuje, obžalovaný spáchanie skutku neuznáva v celom rozsahu a na základe dôkaznej situácie je zrejmé, že sa tieto skutky nestali, s takouto možnosťou sa prokurátor vo svojom odvolaní ani nezaoberal, skutkový stav nie je ustálený a je tu viacero skutočností, ktoré smerujú k tomu, že súd mal rozhodnúť tým spôsobom, že mal obžalovaného spod obžaloby oslobodiť a preto navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora zamietnuté a rozsudok bol zrušený a obžalovaný by bol spod obžaloby oslobodený tak, ako to uviedol vo svojom písomnom odôvodnení odvolania.

Na podklade podaných odvolaní potom krajský súd vo veci vytyčil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa obžalovaný nedostavil, ale cestou obhajcu predložil vyhlásenie, že žiada vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, bol prítomný jeho obhajca, ako aj zástupca krajskej prokuratúry.

V konečných návrhoch potom krajský prokurátor uviedol, že pokiaľ ide o odvolenie prokuratúry, trvá v celom rozsahu na tomto odvolaní, aj na tom, čo je v ňom uvedené, preto navrhol, aby tomuto odvolaniu bolo vyhovené, aby bola vec zrušená a vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, toto navrhol zamietnuť.

Obhajca obžalovaného H. F. naopak v konečnom návrhu uviedol, že sa pridriava v celom rozsahu písomných dôvodov odvolania obžalovaného, chcel by poukázať na to, že zo znaleckých posudkov detí vyplýva, že by si mohli aj niektoré veci vymýšľať, súd sa veľmi dôsledne zaoberal skutočnosťami, či obžalovaný páchal alebo nepáchal trestnú činnosť, podľa obhajoby neexistujú jednoznačné a nespochybniteľné dôkazy o tom, že sa tohto konania obžalovaný dopustil, a preto navrhol, aby bola aplikovaná u obžalovaného zásada in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného a aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe podaných odvolaní zistil, že tieto boli podané oprávnenými osobami, v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné a preto v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali obžalovaný a prokurátor odvolanie, preskúmal tiež správnosť postupu, ktoré mu predchádzalo a na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol pre prípad, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie prokurátora je len čiastočne dôvodné aj to čo sa týka len výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený.

Primárne je nutné konštatovať, že krajský súd sa čiastočne stotožnil s argumentáciou prokurátora uvedenou v dôvodoch odvolania, že trest, ktorý bol obžalovanému za trestnú činnosť, za ktorú bol

obžalovaný uznaný vinným, javí byť neprímerane mierny, už aj vzhľadom k tomu, že mu bol ukladaný súhrnný trest pri súčasnom zrušení výroku o treste z iného právoplatného rozsudku.

Krajský súd potom následne po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na ďalších hlavných pojednávaniach, po tom, čo mu bola uvedená trestná vec krajským súdom v predchádzajúcom konaní zrušená, a to uznesením sp.zn. 4To/127/2022 z 15.12.2022 a v tomto novom konaní vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na riadne objasnenie skutkového stavu, vyžiadal si a pripojil aj predchádzajúce spisy ohľadne predchádzajúcich odsúdení obžalovaného a urobil tak, aby súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie jednal v súlade s ust. 2 ods. 10 Tr. por. a následne tieto dôkazy jednotlivito ako aj v ich súhrne vyhodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jednoznačne a dostatočne presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, pričom v odôvodnení rozsudku sa dostatočne vysporiadal aj s argumentáciou obhajoby o tom, že neexistuje žiadny priamy dôkaz, ktorý by obžalovaného z trestnej činnosti neusvedčoval. Z tohto odôvodnenia je jednoznačne zrejmé, ako sa okresný súd s takouto obhajobou obžalovaného vysporiadal a prečo tejto jeho obrane neuveril, v tomto smere krajský súd sa taktiež jednoznačne s takýmto odôvodnením rozhodnutia okresného súdu a jeho úvahami stotožnil. Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného rozsiahleho dokazovania a nimi je aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne a nepochybne preukázané, že sa obžalovaný A. B. dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to v napadnutom rozsudku podrobne uvedené.

Na tomto mieste je nutné poukázať aj na to, že krajský súd sa nestotožnil s odvolacím názorom okresného prokurátora, že prichádza do úvahy kvalifikovať konanie obžalovaného ako na viacerých osobách, pretože nepriamy úmysel vo vzťahu k psychickému týraniu maloletého B., resp. maloletej A. nebol jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaný, konanie obžalovaného je preukázané len vo vzťahu k starším deťom a to G. a H., o čom svedčí aj skutočnosť, že po zrušení a vrátení veci okresný súd opätovne vypočul maloleté deti aj za účasti znalca a tieto jednoznačne vypovedali o spôsobe, akým sa k nim obžalovaný správal, čím je preukázané len konanie vo vzťahu k týmto dvom poškodeným, ale nie aj nepriamy úmysel psychického týrania vo vzťahu k ďalším dvom maloletým deťom. Preto ani krajský súd nepristúpil na návrh prokurátora kvalifikovať konanie obžalovaného tak, ako to uvádzal v odvolaní.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch žiadne pochybnosti a preto si úvahy a závery prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o otázku uloženého trestu, aj krajský súd je toho názoru, že trest odňatia slobody, ktorý obžalovanému uložil okresný súd a to súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, je neprímerane mierny, už aj vzhľadom k tomu, že do tohto nepodmienečného trestu odňatia slobody sa mu započítava aj doba zo zrušeného trestu z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/90/2020 z 25.02.2021 a to v celkovej výške 7 mesiacov a 13 dní, preto krajský súd musel daný výrok o treste u obž. A. B. zmeniť s tým, že pri ukladaní súhrnného trestu mu zvýšil trest, ktorý mu uložil okresný súd práve o 8 mesiacov, čo je doba, ktorú obžalovaný vykonal v inom rozsudku a preto mu navýšil nepodmienečný trest odňatia slobody na výšku 44 mesiacov nepodmienečne, čím čiastočne vyhovel odvolaniu okresného prokurátora, ale len pokiaľ ide o otázku uloženého trestu.

Keďže v ostatných skutočnostiach tak, ako to je vyššie uvedené, sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s prvostupňovým rozsudkom, musel vo veci rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku s tým, že z dôvodu ukladania obžalovanému trestu odňatia slobody prevyšujúceho 24 mesiacov, postupujúc v zmysle ust. § 408 ods. 1 písm. b) Tr. por., ihneď vydal príkaz na dodanie odsúdeného do výkonu trestu.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto svoje rozhodnutie prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.